

Čtení a zpěvy mezi čteními pro svatodušní vigilií s iniciačními svátostmi

Následující čtení, v lekcionáři uvedená jako varianty, jsou uspořádána podle Římského misálu (ed. 2008) včetně mezizpěvů.

1. čtení – Gn 11,1-9

Bylo mu dáno jméno Babylón, poněvadž tam Hospodin zmátl jazyk celé země.

Čtení z první knihy Mojžíšovy.

Celá země byla jednotná v jazyku i slovech. Když (lidé) přitáhli od východu, našli rovinu v zemi Šinear a usadili se tam. Tu řekli jedni druhým: „Pojďme, udělejme si cihly a vypalme je v ohni!“ Cihel používali jako kamene a asfaltu jako malty. Řekli: "Pojďme, vystavme si město s velmi vysokou věží a proslavme se tím, abychom se nerozptýlili po celé zemi!“ Hospodin sestoupil, aby se podíval na město a na věž, kterou lidé stavěli. Hospodin řekl: „Všichni jsou jeden lid a mají jeden jazyk. A to je jen začátek jejich počínání! Pak jim nebude nic nemožného z toho, co se jim zamane udělat. Pojďme, sestupme a uveďme tam jejich jazyk ve zmatek, aby jeden druhému nerozuměl!“ A tak je Hospodin odtamtud rozptýlil po celé zemi a přestali stavět město. Proto mu bylo dáno jméno Babylón, poněvadž tam Hospodin zmátl jazyk celé země. Hospodin je odtamtud rozptýlil po celé zemi.

Zpěv po 1. čtení - Žl 33,10-11.12-13.14-15

Blaze lidu, který si Hospodin vyvolil za svůj majetek.

Plány pohanů Hospodin maří, *
v nic uvádí myšlení národů.

Hospodinův úmysl trvá navěky, *
myšlenky jeho srdce po všechna pokolení.

Odp.

Blaze národu, jehož Bohem je Hospodin, *
blaze lidu, který si vyvolil za svůj majetek.

Z nebe shlíží Hospodin, *
vidí všechny smrtelníky.

Odp.

Z místa, kde sídlí, dívá se *
na všechny obyvatele země.

Každému z nich uhnětl srdce, *
uvažuje o všech jejich skutcích.

Odp.

2. čtení – Ex 19,3-8a.16-20b

Hospodin sestoupil přede vším lidem na horu Sinaj.

Čtení z druhé knihy Mojžíšovy.

Mojžíš vystoupil k Bohu a Hospodin na něj zavolal z hory: „Tak řekneš Jakubovu domu a oznámíš synům Izraele: Sami jste viděli, co jsem udělal Egypťanům, jak jsem vás nesl na orlích křídlech a dovedl vás k sobě. Nuže, budete-li mě skutečně poslouchat a mou smlouvu zachovávat, budete mým vlastnictvím mezi všemi národy, neboť mně patří celá země. Budete mi královstvím knězi a svatým lidem. To jsou slova, která řekneš izraelským synům.“ Mojžíš přišel, svolal přední muže v lidu a předložil jim všechna tato slova, která mu přikázal Hospodin. Všechn lid svorně odpověděl: „Všechno, co mluvil Hospodin, splníme!“ Když nastalo ráno třetího dne, bylo slyšet hromobití, bylo vidět blesky i černý mrak nad horou a mohutně zazníval zvuk polnice. Všechn lid v táboře se třásl. Mojžíš vyvedl lid z tábora vstříc Bohu a zůstali stát na úpatí hory. Hora Sinaj byla celá zahalena v kouř, poněvadž Hospodin na ni sestoupil v ohni. Vystupoval z ní kouř jako dým z pece a celá hora se velmi třásla. Zvuk polnice se mocně šířil a sílil. Mojžíš začal mluvit a Bůh mu za hromu odpovídal. Hospodin sestoupil na horu Sinaj, na její vrchol, a povolal Mojžíše na vrchol hory.

Zpěv po 2. čtení - Žl 19,8.9.10.11

Pane, ty máš slova věčného života.

Hospodinův zákon je dokonalý, občerstvuje duši, *
Hospodinův příkaz je spolehlivý,
nezkušenému dává moudrost.

Odp.

Hospodinovy předpisy jsou správné,
působí radost srdci, *
Hospodinův rozkaz je jasný, osvětluje oči.

Odp.

Bázeň před Hospodinem je upřímná, trvá navěky, *
Hospodinovy výroky jsou pravdivé,
všechny jsou spravedlivé.

Odp.

Dražší jsou nad zlato, nad hojnost ryzího zlata, *
Sladší jsou nad med, nad šťávu z plástů.

Odp.

3. čtení – Ez 37,1-14

Suché kosti, vdechnu vám dech (života) a znovu ožijete.

Čtení z knihy proroka Ezechiela.

Hospodinova ruka na mně spočinula; Hospodin mě v duchu vyvedl a přivedl do širokého údolí, které bylo plné kostí. Pak mi poručil jít kolem nich - bylo jich totiž na širém poli velmi mnoho a byly již velmi vyschlé - a řekl mi: „Synu člověka, mohou tyto kosti ožít?“ odpověděl jsem: „Pane, Hospodine, ty to víš!“ Pak mi pravil: „Prorokuj o těchto kostech! Řekneš jim: Suché kosti, slyšte Hospodinovo slovo! Tak praví Pán, Hospodin, těmto kostem: Vdechnu vám dech života a znovu ožijete. Dám na vás zase šlachy, přikryji vás masem, potáhnu vás kůží, dám vám dech života a ožijete. Tak poznáte, že já jsem Hospodin.“ Prorokoval jsem tedy, jak mi bylo rozkázáno. Když jsem prorokoval, nastal hluk, veliké chrastění, kosti se spojovaly jedna s druhou. Viděl jsem pak, jak se na nich objevily šlachy, vyrostlo maso, svrchuje potáhla kůže, ale nebyl v nich život. Potom mi řekl: „Prorokuj k dechu života, prorokuj, synu člověka, a řekni dechu života: Tak praví Pán, Hospodin: Přijď, dechu života, od čtyř větrů a věj na tyto zabitě, ať ožijí!“ Když jsem prorokoval, jak mi poručil, vešel do nich dech života, ožili a postavili se na nohy - byl to velmi veliký zástup. Pak mi řekl: „Synu člověka, tyto kosti, to je celý Izraelův dům. Stále jen říkají: Uschly naše kosti, zhynula naše naděje, veta je po nás! Proto prorokuj a řekni jim: Tak praví Pán, Hospodin: Hle, já otevřu vaše hroby, vyvedu vás z nich,

můj lide, a přivedu vás do izraelské země. Tu poznáte, že já jsem Hospodin, až otevřu vaše hroby a vyvedu vás ven, můj lide! Vdechnu vám svého ducha a ožijete, usídlím vás ve vaší zemi, a tak poznáte, že já, Hospodin, jsem to řekl a vykonal - praví Hospodin.“

Zpěv po 3. čtení - Žl 107,2-3.4-5.6-7.8-9

Oslavujte Hospodina, jeho milosrdenství trvá navěky.

Tak ať mluví vykoupení Hospodinem, *
ti, které vykoupil z nepřátelské moci,
které shromáždil ze zemí, *
od východu a od západu, ze severu a z jihu.

Odp.

Bloudili na stepi, po pustině, *
nenašli cestu k městu, kde by mohli bydlet.
Hladověli a žíznil, * život v nich chřadl.

Odp.

Tu volali ve své tísně k Hospodinu, *
a on je z jejich úzkostí vysvobodil.
Vedl je pravou cestou, *
aby došli do města, kde by mohli bydlet.

Odp.

Ať chválí Hospodina za jeho milosrdenství, *
za jeho divy k dobru lidí,
neboť žíznivou duši ukojil, *
hladovou duši naplnil dobrými věcmi.

Odp.

4. čtení – Jl 3,1-5

Vyleji svého ducha na své služebníky a služebnice.

Čtení z knihy proroka Joela.

Toto praví Pán: "Vyleji svého ducha na všechny lidi, vaši synové a vaše dcery budou prorokovat, vaši starci budou mít věštecké sny a vaši jinoši uzří vidění. Ale i na své služebníky a služebnice vyleji v oněch dnech svého ducha. Neochvějné úkazy způsobím na nebi i na zemi: krev, oheň a sloupy dýmu. Slunce se zatmí, měsíc zkrvaví, než přijde Hospodinův den, veliký a strašný. Spasí se ten, kdo bude vzývat Hospodinovo jméno, neboť na hoře Siónu, v Jeruzalémě bude spása, jak pravil Hospodin. Mezi zachráněnými budou ti, které Hospodin povolá."

Zpěv po 4. čtení – Žl 104,1-2a.24+35c.27-28.29bc-30

Sešli svého ducha, Hospodine, a obnov tvář země.

Nebo: *Aleluja.*

Veleb, duše má, Hospodina, *
Hospodine, můj Bože, jsi nadmíru velký!
Velebností a vznešeností ses oděl, *
světlem se halíš jako pláštěm.

Odp.

Jak četná jsou tvá díla, Hospodine! *
Všechno jsi moudře učinil,
země je plná tvého tvorstva. *
Veleb, duše má, Hospodina!

Odp.

Všichni čekají od tebe, *
že jim dáš obživu v pravý čas.
Ty jim dáváš, a oni sbírají, *
otvíráš ruku, a sytí se dobrými dary.

Odp.

Epištola – Řím 8,22-27

Duch se za nás přimlouvá vzdechy, které nelze vyjádřit.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Římanům.

(Bratři!) Víme, že celé tvorstvo zároveň sténá a spolu trpí až doposud. A není samo. I my, ačkoliv už máme první dary Ducha, i my sami uvnitř naříkáme a očekáváme své přijetí za syny, vykoupení našeho těla. Naše spása je zatím pouze předmětem naděje. Je-li však předmět naděje vidět, už to není naděje. Co už někdo vidí, jak by v to mohl doufat? Ale doufáme-li v něco, co ještě nevidíme, čekáme na to s vytrvalostí. Právě tak i Duch nám přichází na pomoc v naší slabosti. Vždyť ani nevíme, oč se máme vlastně modlit. A tu sám Duch se za nás přimlouvá vzdechy, které nelze vyjádřit, a Bůh, který zkoumá srdce, ví, co Duch žádá, a že jeho přímůva za křesťany je ve shodě s Boží vůlí.

Zpěv před evangeliem

Aleluja. Přijď, Duchu svatý, naplň srdce svých věrných a zapal v nich oheň své lásky. Aleluja.

Evangelium – Jan 7,37-39

Potečou proudy živé vody.

Slova svatého evangelia podle Jana.

V poslední, hlavní den svátků Ježíš stál (v chrámě) a hlasitě zvolal: „Kdo žízní, ať přijde ke mně a pije, ten, kdo ve mě věří. Jak říká Písmo, potečou proudy vod z jeho nitra.“ To řekl o Duchu, jehož měli dostat ti, kdo v něho uvěřili. Dosud totiž Duch nebyl (dán), protože Ježíš nebyl ještě oslaven.